

MHJN080002142019

निशाणी क्र.५४ खालील आदेश
(पारीत दिनांक ३०/०९/२०२५)

वादी यांनी सदरचा अर्ज आदेश ३९ नियम ०१ व ०२ दिवाणी प्रक्रिया संहिता अंतर्गत प्रतिवादी यांचेविरुद्ध तात्पुरत्या मनाई हुकूम मिळणेकरीता दाखल केला आहे.

०२. वादी यांच्या अर्जातील कथन पुढीलप्रमाणे -

मौजे रांजणी, ता.घनसावंगी, जि.जालना येथील शेतजमीन गट क्र.३८९ एकुण क्षेत्रफळ ०३ हेक्टर ८५ आर ज्याची चतुःसिमा खालीलप्रमाणे-

पूर्वेस	-	तातेड कुटूंबियांची जमीन,
पश्चिमेस	-	महावीर घोडके व राणु मास्तर यांची जमीन,
दक्षिणेस	-	मुंजा इंगळे यांची जमीन व
उत्तरेस	-	रेल्वे पटरी व राणु मास्त यांची जमीन.

(येथून पुढे दावा मिळकत असे संबोधण्यात येईल). वादग्रस्त जमिनीचा मुळ सर्वे नं.१७८ असा होता व रांजणी येथे सन १९७७ मध्ये एकत्रिकरण योजना लागू झाल्यानंतर सदर जमिनीचा गट क्र.३८९ झाला आहे. सदरची जमीन ही देवस्थानचे इनाम असून राजस्व कागदपत्र जुना सर्वे नंबरचा ७/१२ खासरापत्र, पाहणीपत्रक तसेच एकत्रिकरण म्हसोबाचे ओढा हक्क देवस्थान अशी स्पष्टपणे नोंद महसुल कागदपत्रांमध्ये आहे. वादी हे म्हसोबा देवस्थानचे अर्चक असून सदर दावा मिळकतीतुन येणाऱ्या उत्पन्नातुन देवस्थानची पुजा-अर्चना व सेवा करित होते. दावा मिळकत ही दरसाल अन्य व्यक्तींना बटाईने तथा बोलीने देऊन त्यातील उत्पन घेत होते. प्रतिवादींच्या कुटूंबियांना व नंतर प्रतिवादींना दावा मिळकत याच पद्धतीने

वहितीसाठी दिली होती व वादी दरसाल त्यांच्याकडून उत्पन्न घेत होते.

०३. वादीचे थोडक्यात कथन की, सन २०१८ मधील उन्हाळ्यापासून प्रतिवादींनी वादीस दावा मिळकतीतील उत्पन्न देणार नाही व दावा मिळकतीचे ते मालक आहेत व त्यामुळे देवस्थानासाठी उत्पन्न मिळणार नाही असे सांगितले. वादीने प्रतिवादींना सदरची जमीन देवस्थानची असून कोणाचाही मालकी हक्क प्रस्थापित होऊ शकत नाही, त्यामुळे उत्पन्न द्यावे, असे सांगितले असता प्रतिवादीने वादीस धमकी देऊन काय करायचे ते करा उत्पन्न मिळणार नाही असे बजावले. वादीने कारवाईसाठी डिसेंबर २०१८ मध्ये राजस्व कागदपत्र ७/१२ उतारा काएला असता दावा मिळकत प्रतिवादींच्या बेकायदेशीर नावे दिसून आली. वादीने कोणालाही कोणत्याही प्रकारचा दस्त नोंदवून दिलेला नाही. प्रतिवादींच्या नावाची नोंद खरेदी आधारे बेकायदेशीररित्या घेण्यात आलेली आहे. दावा मिळकतीबाबत प्रतिवादी कांचन यांची आई नलिनीबाई यांची बेकायदेशीर नोंद घेण्यात आलेली आहे.

०४. वादीचे पुढे कथन की, त्यांनी दुय्यम निबंध कार्यालय, अंबड येथुन दावा मिळकतीच्या खरेदीखताची प्रमाणित प्रत काढली असता सदरचे बेकायदेशीर खरेदीखत हे दि.३०.०५.१९७९ रोजीचे आहे. वादी त्यावेळी अज्ञान होता. तसेच राजस्व कागदपत्रे, ७/१२ उतारा, एकत्रिकरण उतारा, खासरा पाहणीपत्रक या सर्वांमध्ये वादी अज्ञान असल्याचे नमूद असून अ.पा.क. आजी अहिल्याबाई काशिनाथबुवा अशी नोंद आहे. सदरचे बेकायदेशीर खरेदीखत हे अज्ञानाच्या वतीने देखील करून घेतलेले नाही तर वादीच्या जागी अन्य व्यक्ती उभा करून खरेदीखत नोंदविलेले दिसून येते. जे की, वादीवर बंधनकारक नाही.

०५. वादीचे पुढे कथन असे आहे की, दावा मिळकतीतून वादीस बेदखल करून देवस्थानची जमीन संगनमताने हडप करण्यासाठी प्रतिवादींसह अन्य व्यक्तींनी राजस्व कागदपत्री बेकायदेशीर नोंद घेऊन सदर जमीन हडप करण्याचा प्रयत्न

चालविलेला आहे. प्रतिवादी व अन्य व्यक्तीची कोणत्याही दस्ताअधारे आलेली नोंद ही पुर्णतः बेकायदेशीर असून देवस्थानची जमीन प्रतिवादींना स्वतः नावे करून घेण्याचा कोणताही अधिकार नाही. वादीने सदर नोंद दुरुस्त करण्यासाठी प्रतिवादींना विनंती केली असता त्यांनी उडवा उडवीची उत्तरे देऊन दि.१५.०२.२०१९ रोजी स्पष्ट नकार दिला. प्रतिवादींनी ७/१२ उताऱ्यावरील नावाच्या नोंदीचा गैरफायदा घेऊन दावा मिळकत जमीनी बेकायदेशीररित्या विक्री करण्याचा प्रयत्न करीत आहे. असे झाल्यास वादीचे कधीही न भरून येणारे नुकसार होईल, दाव्यात गुंतागुंत निर्माण होईल व वादीस त्यांचे कायदेशीर हक्कापासून वंचित रहावे लागेल. म्हणून सदरचा दावा दाखल करण्याचे कारण घडले आहे. वादीने सदर दाव्यासोबत सदरचा तात्पुरता मनाई अर्ज केलेला आहे.

०६. वादीने प्रथमदर्शनी आपला अर्ज सिध्द केला असून न्यायालया समतोल देखील वादीच्या हक्कात झुकतो. सदर अर्ज नामंजूर झाल्यास वादी यांचे मोठ्या प्रमाणात कधीही न भरून येणार अपरिमित नुकसान होईल व त्यामुळे दाव्यामध्ये गुंतागुंत होऊन वादीस त्याचे हक्कापासून कायमचे वंचित रहावे लागेल व दाव्याचा मुळ उद्देश संपुष्टात येईल. म्हणून सदरचा अर्ज मंजूर करण्याची विनंती केली.

०७. प्रतिवादी यांना दाव्यामध्ये समन्स प्राप्त झाले. प्रतिवादी क्र.२ ते ७ प्रकरणात हजर झाले, परंतु त्यांनी त्यांची लेखी कैफियत दाखल केली नसल्याने त्यांच्याविरुद्ध विना लेखी कैफियत प्रकरण चालविण्यात आले. प्रतिवादी क्र.१ व २ यांनी दाव्याची लेखी कैफियत नि.क्र.४६ प्रमाणे दाखल केले. तसेच पुरशिस नि.क्र.६० दाखल करून नि.क्र.४६ वरील लेखी कैफियत प्रस्तुत अर्जावरील म्हणणे म्हणून ग्राह्य धरण्यात यावी, अशी विनंती केली.

०८. प्रतिवादी क्र.१ व २ यांची वादीच्या अर्जातील कथने नाकारून अतिरिक्त जवाबात असे कथन केले आहे की, वादी यांनी स्वतः नलीनी रंगराव

देशपांडे यांना नोंदणीकृत दस्त क्र.१३२२/१९७९ अन्वये गट क्र.३८९ मौजे रांजणी येथील संपूर्ण जमीन क्षेत्र ३ हेक्टर ८५ आर संबंधी कायम स्वरूपी करून दिलेला असून त्या दस्ताआधारे फेरफार क्रमांक ९२ मंजुर होउन ७/१२ उताऱ्याला नोंद घेण्यात आलेली आहे. या दस्त नोंदणीनंतर वादीचा सदर जमीनीशी कोणताही हक्क संबंध राहिलेला नाही. नलीनी देशपांडे ह्या सदर जमीनीच्या कायदेशीर मालक व ताबेदार झाल्यानंतर त्यांनी मौजे रांजणी येथील गट क्र.३८९ मधील क्षेत्र १ हेक्टर ६२ आर जमीन महावीर नेमीचंद तातेड व चंदाबाई दिलीप तातेड यांना नोंदणीकृत दस्त क्र.२३३०/१९९० अन्वये कायम विक्री केली व त्या विक्रीपत्रा आधारे फेरफार क्र.१२७८ असा मंजुर करून ७/१२ उताऱ्याला नोंद घेण्यात आलेली आहे. तसेच नलीनी देशपांडे यांनी गट क्र.३८९ मधील क्षेत्र ०० हेक्टर ६१ आर जमीन माया तातेड यांना नोंदणीकृत दस्त क्र.११२९/१९९७ अन्वये दि.१.०३.१९९७ रोजी विक्री केली असून त्या दस्ता आधारे फेरफार मंजुर झालेला आहे. तसेच याच गटातील ०० हेक्टर ८१ आर जमीन नलीनी देशपांडे यांनी चंदाबाई तातेड यांना नोंदणीकृत दस्त क्र.५०१२/२००१ दिनांक १३.०८.२००१ आधारे कायम विक्री केली असून त्या दस्ताआधारे फेर क्र.५०१२ हा मंजुर झालेला आहे. तसेच नलीनी देशपांडे यांनी रजि. विक्रीपत्र क्र.५०१३/२००१ दिनांक १३.०८.२००१ आधारे सुशीलाबाई सुभाष यांना गट क्र.३८९ मधील क्षेत्र ०० हेक्टर ८१ आर विक्री केलेले आहे. त्यादस्ता आधारे फेर क्र.५०१२ मंजुर करण्यात आलेला आहे. अशा प्रकारे नलीनी देशपांडे जमीनीचे हस्तांतराचे व्यवहार वेगवेगळ्या व्यक्ती बरोबर केलेले आहेत व ते सर्व व्यवहार कायम स्वरूपी आहेत.

०९. प्रतिवादी क्र.१ व २ यांचे पुढे असे म्हणणे आहे की, मनीषा तातेड ०० हेक्टर ८१ आर, माया तातेड क्षेत्र ० हे ६१ आर व सुशीला सुभाष खिचा क्षेत्र ८१ आर जमीन ही प्रियंका तातेड यांना वाटणी आधारे क्षेत्र २ हे २३ आर जमीन दिलेली

त्या वाटणीचा फेरफार क्र.४२२३ असा मंजुर झालेला आहे. जमीनीचे हस्तांतराचे व्यवहार होउन २० वर्षांपेक्षा जास्त कालावधी झालेला आहे, जमीनीचे झालेले हस्तांतराचे व्यवहार आणि घेण्यात आलेल्या नोंदी याची माहिती व जाणीव वादी यांना असून त्यांनी सदरील व्यवहाराला व नोंदीला मुदतीत सक्षम न्यायालयात कोणतेही आव्हान दिलेले नाही. वादीचा दावाहा मुदतबाह्य आहे. सुरुवातीला विक्रीपत्र हे सन १९७९ साली वादीने स्वतः करून दिलेले आहे. त्याला ४० वर्षांपेक्षा जास्त कालावधी झालेला आहे. वादीचा दावा मुदतबाह्य असल्याने फेटाळून लावण्यास पात्र आहे.

१०. वादीने दाव्यात केलेली मागणी याचा विचार करता वादीने दाव्याचे मुल्यांकन चुकीचे केलेले आहे व दाव्यात केलेल्या मागणी प्रमाणे मुल्यांकन करून पुरेशी कोर्ट फिस वादीने जमा केलेली नाही. या कायदेशीर मुद्यावर वादीचा दावा फेटाळून लावण्यास पात्र आहे, वादीने जाणून बुजुन विचारांती चुकीचा व खोटा दावा दाखल केलेला आहे. दाव्यात आवश्यक पक्षांचा समावेश केलेला नाही. प्रस्तुत प्रतिवादी यांना दाव्यात विनाकारण गोवण्यात आलेले आहे. त्यामुळे वादीचा दावा फेटाळून लावतांना या प्रतिवादींना वादीकडून दाव्याच्या खर्चा व्यतीरिक्त दि.प्र. संहिताचे कलम ३५ अ प्रमाणे कॉम्पसेंटरी कॉस्ट प्रत्येकी १०,०००/- रु देण्याचा आदेश वादीचे विरुद्ध सादर करण्यात यावा.

११. श्वेटी प्रतिवादी क्र.१ व २ यांचे असे म्हणणे आहे की, प्रतिवादी हे दावा मिळकत खरेदी घेण्यास वास्तवीक खरेदीदार (बोनाफाईड परचेसर) आहेत व खरेदीखता आधारे वाद मिळकतीचे कायदेशीर मालक व ताबेदार ही झालेले आहेत. वादीला सदरचे व्यवहाराची पुर्वीपासून माहिती आहे. सदरील व्यवहारास वादीने यापुर्वी कोणताही आक्षेप घेतला नाही व कोणत्याही न्यायालयात आव्हान दिलेले नाही. आता वाद मिळकतीचे बाजारी मुल्य वाढल्याने स्वतःचा काही आर्थिक लाभ व्हावा या

उद्देशाने वादीने चुकीचे माहितीवर खोटा दावा दाखल करून न्यायालयाची दिशाभूल करण्याचा प्रयत्न केलेला आहे. वादीचा दावा फेटाळून लावण्यात आला तरी वादीचे कोणतेही नुकसान होणार नाही, कारण वादीचा वाद मिळकतीशी कोणताही हक्क संबंध नाही. प्रतिवादी हे नोंदणीकृत खरेदीखताआधारे व वाटणी आधारे वाद मिळकतीचे कायदेशीर मालक व ताबेदार झालेले आहेत. या सर्व बाबीचा विचार करता वादीचा दावा आणि अंतरिम मनाई हुकूमाचा अर्ज खर्चासह फेटाळून लावण्यात यावा, अशी विनंती केली आहे.

१२. वादीतर्फे वकील श्री. आर. आर. कुलकर्णी यांचा व प्रतिवादी क्र.१ व २ तर्फे वकील श्री एस. एस. राऊत यांचा युक्तीवाद ऐकला. वादीने व प्रतिवादींनी दाखल केलेल्या दस्तऐवजांचे अवलोकन केले. माझे विचारार्थ खालीलप्रमाणे मुद्दे उपस्थित झाले. त्यांचे निष्कर्ष कारणांसहित नमुद केलेले आहे.

अ.क्र.	मुद्दे	निष्कर्ष
०१	वादीच्या बाजूने प्रथमदर्शनी केस आहे का ?	नाही.
०२	न्यायाचा समतोल वादीच्या बाजूने आहे का ?	नाही.
०३	मनाई हुकूमाचा अर्ज मंजूर न केल्यास वादीचे न भरून येणारे नुकसान होणार आहे का ?	नाही.
०४	काय आदेश ?	अर्ज नामंजूर करण्यात येतो.

कारणमिमांसा

१३. वादीने दाखल केलेले कागदपत्रे खालीलप्रमाणे :-

अ.क्र.	कागदपत्र	स्वरूप
१	गट क्र.३७९ चा ७/१२ उतारा	प्रमाणीत प्रत
२	एकत्रिकरण उतारा	सत्यप्रत
३	गट क्र.३७९ चा ७/१२ उतारा	प्रमाणित प्रत
४	गट क्र.३७९ चा ७/१२ उतारा	प्रमाणित प्रत

५	गट क्र.३७९ चा ७/१२ उतारा	प्रमाणित प्रत
६	जाहीर प्रगटन	मुळपत्र

१४. प्रतिवादी क्र.१ व २ यांनी दाखल केलेले कागदपत्रे खालीलप्रमाणे :-

अ.क्र.	कागदपत्र	स्वरूप
१	खरेदीखत क्र.१३२२/१९८९	छायांकित प्रत

युक्तीवाद :-

१५. वादीच्या विधीज्ञांनी युक्तीवाद केला की, दावा मिळकत ही म्हसोबा देवस्थानची असून वादी हे अर्चक आहेत. सदर वाद मिळकतीतून येणाऱ्या उत्पन्नातून देवाची पुजा-अर्चना व सेवा करित होते. मे, २०१८ मध्ये प्रतिवादी यांनी वादीस जमीनीतून उत्पन्न देणार नाही, ते वादग्रस्त जमीनीचे मालक आहे असे सांगितले तेव्हा वादीने डिसेंबर २०१८ मध्ये कागदपत्रे व दि.२१.०१.२०२१ रोजी संगणीकृत ७/१२ उतारा काढला. त्यामध्ये प्रतिवादींची बेकायदेशीर नोंद दिसून आली. सदरची बेकायदेशीर नोंद ही वादी हा अज्ञान असताना घेण्यात आलेली आहे. त्यामुळे सदरचे खरेदीखत हे वादीवर बंधनकारक नाही. वादी हे त्यांच्या नावावर असलेल्या मालकी नोंदीचा गैरफायदा घेऊन तिऱ्हाईत व्यक्तीस विकण्याच्या तयारीत आहेत. अशी खात्री लायक माहिती वादीला मिळालेली आहे. सदर दावा मिळकत तिऱ्हाईत व्यक्तीस विकल्यास वादीचे कधीही न भरून येणारे नुकसान होईल, दाव्यात गुंतागुंत होईल व वादीला त्याच्या कायदेशीर हक्कापासून वंचित रहावे लागेल, म्हणून सदरचा अर्ज मंजूर करण्याची विनंती केली.

१६. प्रतिवादी यांचे विधीज्ञांनी युक्तीवाद केला की, वाद मिळकत ही वादी यांनी स्वतः नलिनी देशपांडे यांना नोंदणीकृत दस्त क्र.१३२२/१९७९ अन्वये विक्री केली आहे. सदर खरेदीखत करून ४० वर्षे पेक्षा जास्त कालावधी झालेला आहे.

त्यामुळे वादीचा दावा मुदतबाह्य आहे. वादीने त्यांच्या मागणीनुसार योग्य ती कोर्ट फिस जमा केलेली नाही. या मुद्यावर दावा फेटाळणे न्यायाचे आहे. वादीने दाव्यामध्ये आवश्यक त्या पक्षांचा समावेश केलेला नाही. प्रतिवादी यांना विनाकारण सदर दाव्यामध्ये गोवण्यात आलेले आहे. त्यामुळे वादीस कलम ३५-अ प्रमाणे कॉम्पॅसेटरी कॉस्ट रु.१०,०००/- प्रमाणे करावा. वादीला सदर व्यवहाराची पुर्वीपासून माहिती आहे. वादीने सदर व्यवहारास यापुर्वी कोणताही आक्षेप घेतलेला नाही व कुठेही सदर व्यवहारास आव्हानित केलेले नाही. फक्त दावा मिळकतीचे बाजारी मुल्य वाढल्याने स्वतःचा आर्थिक लाभ व्हावा म्हणून सदरचा खोटा दावा दाखल केलेला आहे. त्यामुळे प्रथमदर्शनी वादीची केस नसल्याने तात्पुरता मनाई आदेश मंजूर न झाल्यास वादीचे कोणतेही नुकसान होणार नाही व सदर दावा मिळकतीचा वादी हा मालक नसल्याने सदरचा अर्ज नामंजूर करण्यात यावा, अशी विनंती केली आहे.

मुद्दे क्रमांक १ ते ३ करिता :-

तिन्ही मुद्दे एकमेकांशी निगडीत असल्याने चर्चेकरीता एकत्र घेतलेले आहेत.

१७. वादीच्या कथनानुसार वादी हा अज्ञान असताना खरेदीखत क्र.१३२२/१९७९ हा नलिनी देशपांडे यांना विक्री केला आहे. त्यामुळे सदरचे खरेदीखत त्यांच्यावर बंधनकारक नाही. प्रतिवादीने नि.क्र.४९ खाली सदरचे खरेदीखत दाखल केले आहे. सदर खरेदीखताचे अवलोकन केले असता लिहून देणार वादी रमेश अनंतबुवा ढोले, वय वर्षे २१ व लिहून घेणार सौ. नलिनी देशपांडे, वय वर्षे २६ असल्याचे नमूद केले आहे. यावरून असे प्रथमदर्शनी स्पष्ट होते की, वादी हा खरेदीखत करतेवेळी अज्ञान नव्हता. वादीने सदरचे खरेदीखत हे सज्ञान असताना करून दिल्याचे खरेदीखतावरून दिसून येते. खरेदीखत नोंदणीकृत आहे. वादीने खरेदीखत न झाल्याचे कथन केलेले नसून खरेदीखतावर वादीची सही आहे. ती सही

वादीने नाकारलेली नाही. वादी हा खरेदीखताच्या वेळी अज्ञान होता असा दाखविणारा कोणताही कागद अभिलेखावर आणलेला नाही. वादीने सदर खरेदीखत आजतागायत आव्हानित केले आहे असा दाखविणारा कोणताही कागद अभिलेखावर आलेला नाही. तसेच वादीने सदर वाद मिळकत नलिनी देशपांडे यांना विकल्यानंतर तेथुन बरेच खरेदीखत वाद मिळकतीचे झालेले आहेत. त्यासही वादीने आव्हानित केलेले नाही. वादीला दावा मिळकत ही बेकायदेशीररित्या प्रतिवादी यांच्या नावाने नोंद झाल्याची माहिती सन २०१८-१९ मध्ये झाली आहे असे कथन केलेले आहे. वादी हा दावा मिळकतीचा मालक होता अशा परिस्थितीमध्ये वादीने सन १९७९ पासून सन २०१८ पर्यंत वाद मिळकतीचा मालकी कागद पाहिलाच नाही ही बाब संशयास्पद दिसून येते. यावरून असे निष्कर्ष निघते की वादी हा न्यायालयासमोर काही बाबी लपवित आहे.

१८. वादीने दावा दाखल करत असताना दाव्यासोबत नि.क्र.०५ खाली प्रतिवादी यांनी दावा मिळकत दाव्याचा निकाल लागेपर्यंत विक्री किंवा कोणत्याही मार्गाने हस्तांतरित करू नये अशा प्रकारचा तात्पुरता मनाई आदेश मिळण्याकरिता अर्ज केला होता. परंतू त्यांनी तो दि.२९.०३.२०२० मध्ये काढून घेतलेला आहे. जर प्रतिवादी हे खरेच वाद मिळकत तिन्हाईत व्यक्तीस विक्री किंवा हस्तांतरीत करीत असतील तर वादीने सदरचा अर्ज काढून घेतला नसता.

१९. वादीने सदरचा दावा हा सन २०१९ मध्ये दाखल केला असून वाद मिळकतीचे वादी मालक असल्याची घोषणा होऊन प्रतिवादीकडून ताबा मिळणेबाबत केलेला आहे. वादीला सदर दावा दाखल करण्यास उशीर का झाला याबाबत सविस्तर स्पष्टीकरण दिलेले नाही. कायद्याचे तत्व आहे की, 'Delay defeat equity', म्हणजेच न्यायालयात हक्क सिध्द करण्यासाठी किंवा न्याय मागण्यासाठी त्वरीत कारवाई करणे अपेक्षित आहे, जर एखाद्या व्यक्तीने आपला दावा बराच काळ

ओलांडल्यानंतर केला तर त्या व्यक्तीचा दावा संशयास्पद वाटतो. सदर दाव्यातही वादीस दावा दाखल करण्यास बराच उशीर झालेला आहे, तो उशीर कशामुळे झाला आहे हे वादीने स्पष्टपणे नमूद केलेले नाही. फक्त मोघम स्वरूपात कथन केले की, प्रतिवादी हे ७/१२ उतान्यावरील त्यांच्या नावाच्या नोंदीचा गैरफायदा घेऊन दावा मिळकत बेकायदेशीररित्या विक्री करण्याचा प्रयत्न करित आहेत. सदर कथनास पुष्टी मिळेल असा कोणताही कागदोपत्री पुरावा अभिलेखावर दाखल केलेला नाही. तसेच प्रतिवादी हे कोणाला विक्री करित आहेत, याचे स्पष्टीकरण किंवा सविस्तर माहिती अर्जामध्ये नमूद केलेली नाही. अद्यापपर्यंत प्रतिवादी हे सदर दावा मिळकत त्रयस्थ व्यक्तीस विक्री करणार आहेत किंवा विक्रीच्या तयारीत आहेत असे दर्शविणारा कोणताही कागद वादीने अभिलेखावर दाखल केला नाही व कधी विक्री करित आहेत याबाबतही अर्जामध्ये नमूद केले नाही. तसेच प्रतिवादीने दाखल केलेल्या ७/१२ मध्ये प्रतिवादी हे दावा मिळकतीवर सन १९७९ पासून मालकी हक्काने काबीज आहेत. तेव्हापासून प्रतिवादीने वाद मिळकत विकलेली नाही. यावरून असे दिसून येते की, वादीने मोघम स्वरूपात वाद मिळकत प्रतिवादी विक्री वा हस्तांतर करतील असे नमूद केले आहे.

२०. दावा मिळकत ही मसोबा देवस्थानची आहे, तेथे वादी हा अर्चक आहे व सदर वाद मिळकतीतून येणाऱ्या उत्पन्नातून देवस्थानची पुजा, अर्चा व सेवा करित होते व मे २०१८ मधील उन्हाळ्यापासून प्रतिवादी यांनी वादीस वादग्रस्त जमीनीतून उत्पन्न देणार नाही, वादग्रस्त जमीनीचे ते मालक आहेत, असे म्हणाल्यानंतर वादीने सन २०१८ मध्ये राजस्व कागदपत्रे काढली. प्रतिवादी यांची बेकायदेशीर नोंद ७/१२ उतान्यात दिसून आली, ही बाब पुराव्याअंति भाष्य करणे योग्य राहिल. वादीने दाखल केलेल्या दाव्याचे स्वरूप व अंतरिम मनाई हुकूम अर्जाचे स्वरूप पाहता एकमेकांस विरोधाभाषी आहेत. एकंदरीत वरील चर्चेअंति मी या निष्कर्षास आले आहे की,

वादीची प्रथमदर्शनी केस दिसून येत नाही. परिणामी अनुकूलतेचा कल व पैशाच्या स्वरूपात न भरून येणारे नुकसार होण्याचा प्रश्नच निर्माण होत नाही. म्हणून मुद्दे क्रमांक १ ते ३ चे निष्कर्ष नाही असे नोंदविले आहे.

मुद्दा क्रमांक ४ करीता :-

२१. मुद्दे क्रमांक १ ते ३ चे निष्कर्ष विचारात घेता वादी हा मागणीप्रमाणे तात्पुरत्या मनाई हुकुमास पात्र नाहीत. म्हणून मी खालीलप्रमाणे आदेश पारीत करीत आहे,

आदेश

१. अर्ज नामंजुर करण्यात येत आहे.
२. वादीने व प्रतिवादींनी ज्याचा त्याचा खर्च सोसावा.

घनसावंगी.
दिनांक :- ३०/०९/२०२५

स्वाक्षरीत/-
(श्रीमती एल. एन. पांचाळ)
सह दिवाणी न्यायाधीश क. स्तर,
घनसावंगी.